قانون مربوط به تعیین عیدی و پاداش سالانه کارگران شاغل در کارگاه های مشمول قانون کار

ماده واحده-

کلیه کارفرمایان کارگاه های مشمول قانون کار مکلفند به هر یک از کارگران خود به نسبت یک سال کار معادل شصت روز آخرین مزد ، به عنوان عیدی و پاداش بپردازند.

مبلغ پرداختی از این بابت به هر یک از کارکنان نبایستی از معادل نود روز حداقل مزد روزانه قانونی تجاوز کند.

تبصره ۱- مبلغ پرداختی به کارکنانی که کمتر از یک سال در کارگاه کار کرده اند باید به ماخذ شصت روز مزد و به نسبت ایام کارکرد در سال ، محاسبه گردد.

مبلغ پرداختی از این بابت برای هر ماه نباید از یک دوازدهم سقف تعیین شده موضوع ماده واحده این قانون تجاوز نماید.

تبصره ۲- در کارگاه هایی که مطابق رویه جاری کارگاه بیش از مبالغ فوق پرداخت می نمایند ، عرف کارگاه معتبر خواهد بود.

تبصره ۳- رسیدگی به اختلافات ناشی از اجرای این قانون در صلاحیت مراجع پیش بینی شده در فصل حل اختلافات قانون کار می باشد.

تبصره ۴- این قانون از تاریخ تصویب لازم الاجرا بوده و جایگزین لایحه قانونی تامین منافع کارگران مشمول قانون سهیم کردن در منافع کارگاه های صنعتی و تولیدی- مصوب ۱۳۴۱- و لغو قوانین سابق- مصوب ۱۳۵۹/۴/۲۳ شورای انقلاب جمهوری اسلامی- ایران می گردد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و چهار تبصره در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ششم اسفند ماه یک هزار و سیصد و هفتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۰/۱۲/۶ به تایید شورای نگهبان رسیده است.

رییس مجلس شورای اسلامی- مهدی کروبی